

NAS GLAS

icealna knjižnica, realna
zija,
ni izvod Ljubljana

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne številke 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina 20.—

Četrtna naročnina 10.—

Za inozemstvo je dodati poštnino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica številka 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Manifestačni zbori

in protestni shodi so se vršili po vseh večjih mestih in krajih naše države dne 20. decembra 1925. Vsled splošno neugodnega položaja državnih nameščencev in upokojencev se je vršil shod tudi v Ljubljani ob 10. uri v Ljudskem domu. Vse druge dvorane v mestu so bile namreč za ta dan že oddane.

Predsednik, g. Makso Lilleg, je najprej pozdravil zastopnika Trgovske in obrtniške zbornice dr. Pretnarja, novinarje, vladnega zastopnika nadsvetnika Gerziniča in nato predlagal, da se odpošlje z zbora brzojavni pozdrav pokrovitelju Glavnega Saveza, kralju Aleksandru, kar so odobrili zborovalci z velikim navdušenjem.

Potem je nadaljeval:

Po naročilu in sklepu širše seje Gl. Saveza v Beogradu z dne 3. t. m. morajo se vršiti danes ob 10. uri v vseh večjih centrih naše države protestni, ozir. manifestačni zbori državnih nameščencev in upokojencev.

Na podlagi tega poziva, oziroma naročila hočemo i mi danes na povse resen, toda dostojen način manifestirati za nad vse upravičene zahteve državnih uslužbencev in upokojencev kakor tudi protestirati proti vsestranskemu omalovaževanju perečega vprašanja drž. uslužbencev in upokojencev.

Res zelo žalosten je pojav, da državni nameščenec, kateri takorekoč tvori državno upravo, prihaja v javnost, na javnih shodih razlaga svojo bedo, da opozarja ne samo vlado, parlament in vso javnost naše države, kako je njegov položaj že neznosen, da danes več sebe in svoje družine preživljati ne more. Če skoraj ne bo potrebne rešitve, propade on, — ki je še pred nedolгим časom kot inteligent užival socialni ugled, v najkrajšem času moralno in materialno, da bo dostopen korupciji in bakšišu.

Vprašam: Komu preti tu največja nevarnost? Gotovo le državi in državljanom.

Gospoda, kdo je bil oni faktor, kateri je bil takoj po prevratu prešinjen s svetimi ideali za lepo in bogato jugoslovensko domovino? Kdo je najbolj stremel za čistim ujedinjenjem? Kdo ga je odklanjal in se boril proti separatizmu, proti vsaki antidržavnosti; kdo je delal in dela z vsem naporom, da se naša država konsolidira, če se tudi ta proces vrši počasi? Brezdvomno, državni uslužbenec.

Kako plačilo dobiva za vse te njegove svete ideale, za vso to čisto, brezhibno delo?

Vsestransko se ga prezira. Prezirajo ga oni, nad katerimi je visoko stal, prezira ga vlada, prezira ga skupščina, z eno besedo, prezirajo ga vsi. Ne ugođe niti najmanjšim zahtevam, njega in njegovo družino puste stradati in prezebiti.

Vprašam: Ali moremo ali smemo to dalje prenašati?

V svojih govorih na rednem kongresu Gl. Saveza v Ljubljani sem naglašal, da daje čista, brezhibna državna uprava zaupanje v tuzemstvu in državi ugled v inozemstvu. — Kdo pa reprezentira državno upravo? Gotovo ne par ministrov, pač pa ves državni aparat, katerega tvorijo vsi državni uslužbenci. Kako morejo naši mogotci, kateri nam trenutno režejo kruh, zahtevati, da naj ostanemo čistih rok, da naj bo naše delo brezhibno, brez korupcije brez bakšiša, če pa s tem, kar nam dajo, ne moremo živeti, kakor se spodobi človeku inteligentu!

Na širši konferenci Gl. Saveza v Beogradu so se delegati vseh pokrajinskih Savezov prepričali, da je uprava Gl. Saveza storila v polni meri svojo dolžnost. Ona je predložila tako vladi kakor vsem parlamentarnim klubom ziano spomenico, osebno je molodovala pri vseh merodajnih mestih, pri vseh merodajnih faktorjih. Nekateri uradniški deputaciji sploh sprejeti nočejo. Dobila je pri vseh, razen pri enem, mnogo lepih besed in obljub. Dejanskega odziva pa vendar od nikoder ni. Gotovi, vprašanju državnih uslužbencev in upokojencev naklonjeni merodajni faktorji najmočnejše politične stranke so obljubili svojo pomoč in skušali tudi dejansko v klubu doseči, da se upravičene zahteve drž. uslužbencev povoljno rešijo. Pa, žalibog, večine niso mogli doseči. In zakaj ne? Samo zbog tega, ker so organizacije, katere stoje za Gl. Savezom, prešibke; one ne dajo Gl. Savezu one moči, katera je potrebna, da s posebnim poudarkom zahteva to, kar sedaj prisi potom spomenic in deputacij. Kdo je toraj kriv, da Gl. Savez vse to ultimativnim potom zahtevati ne more?

Gotovo le kolegi, ki stoje kot nečlani izven organizacij, ki se tolažijo z mislijo, katero tudi izražajo, in sicer: Če vi kaj dosežete, dosežemo tudi mi, ne da se izpostavljamo, ne da se borimo, ne da žrtvujemo le eno paro za skupno delo.

Ali še ne veste,

da kupite **najlepše** damske plašče, bluze, krasne tunike in zimske suknje **najceneje** samo pri trdku

Fran Lukič Pred škofijo 19

Zanesljivim se plačilo olajša!

Gospoda, merodajni mogotci so dobro informirani, dobro vedo, da so organizacije tako dolgo, dokler ni organiziran vsak državni uslužbenec v svoji stroki, potom nje v pokrajinskem Savezu, po njem v Glavnem Savezu, da ne stojimo na stališču: edel za vse, vsi za enega, — brez vsake moči in da jih ne smatrajo za resne. Še več, grozilo se je, da se hoče organizacije razpustiti, člane cele uprave in takozvane kolovodje pa na en ali drug način kaznovati.

Pri tej priliki vas opozarjam na krasne uspehe, katere so dosegle uradniške organizacije v Franciji, Čehoslovaški in v Avstriji. Z neko ultimativno gesto so dosegle vse, kar so zahtevale.

Gospoda, od 15. decembra 1921 dalje nimajo naše organizacije pokazati skoraj nobenega uspeha. Edini plus vsega naporenega organizacijskega dela je bilo uzakonjenje službene pragmatike, katera je res prinesla tudi malo izboljšanje prejemkov, toda to le aktivnim; najbednejšim med bednimi, to je našim upokojencem, kateri so žrtvovali svojo mladost, celo svoje življenje državi in narodu — pa nič. Pa kaj pomaga aktivnim to malenkostno izboljšanje? Prišel je novi stanovanjski zakon, ki jim je vzel mnogo več, kakor jim je dala službena pragmatika. Sedaj je njih materialno stanje slabše kakor pred uzakonjenjem službene pragmatike.

Naše upokojence je pa stanovanjski zakon pahnil v obup, in mirno lahko rečemo, da jim je vzel vso možnost, živeti človeku podobno. Bolje bi bilo, danes stati s klobukom v roki na vogalih cest, kakor pa biti državni upokojenec. Mogoče pa še pride tako daleč, da bodo inteligenti, kateri so svoje čase uživali družabni ugled, ki so, kakor sem že omenil, žrtvovali svoje duševne in telesne sile domovini, primorani na vogalih cest, če že ne od hiše do hiše beračiti.

Na zadnji širši konferenci so delegati vseh pokrajin, ko so posetili razne vladne faktorje kakor tudi posamezne parlamentarne klube, dobili vtis, da nimajo od sedanje vladne večine drž. uslužbenci in upokojenci brez močne organizacije druzega pričakovati, kakor veliko redukcijo. Na ta način hočejo doseči znižanje osebnih izdatkov. Redukcija se bo vršila brezdvomno; kako pa se bo vršila, je danes nejasno. V dobrem spominu so pa nam redukcije, katere so se zadnje čase vršile. Merodajni so bili politični momenti, včasih tudi le mržnja ali animoziteta posameznih šefov. Protj takšni redukciji moramo z vso ostrnostjo protestirati.

Gospodje! Nam vsem je še v predobrem spominu čas pred zadnjimi skupščinskimi voljavami. Z zanimanjem smo čitalj posamezne

volilne oglase; manifestanti vseh političnih strank so na odličnih mestih poudarjali obezbedenje drž. uslužbencev in upokojencev. Računali smo z vso sigurnostjo, da bo naše mizerije vendar enkrat konec.

Niti ena političnih strank ni storila tega, kar je ob času volitev obljubovala. Pač so bile glede drž. uslužbencev in upokojencev vložene razne interpelacije, a žalibog jih klub dotičnih pol. strank niso s potrebno doslednostjo in vneto zasledovali kakor to zahteva rešitev tega, ne samo za drž. uslužbenca, pač pa v prvi vrsti za državo velevažno vprašanje.

Če mirno razmotrivamo, moramo priti do enostavnega zaključka, da nimamo od nikoder pričakovati resne pomoči. Prepuščeni smo samim sebi. Naša moč je ogromna, toda tega se ne zavedamo. Kadar se državni uslužbenci organizirajo tako, kakor so organizirani v družih državah, bo njih moč nezlomljiva. Ni ga faktorja, kateri bi mogel le trenotek prezreti to moč. To moč bi reprezentirali tudi pri volilnih skrinjicah brez vsake hrupne agitacije.

Pripominjam izrecno, da je delovanje uradniških organizacij usmerjeno samo na ohranjanje stanovskih interesov ni pa naperjeno niti proti eni niti proti drugi stranki, ki se danes ali jutri nahaja na vladi.

Predsednikov govor so sprejeli zborovalci z velikim navdušenjem in je bil mestoma prekinjen z viharim aplavzom.

Zastopnik Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, dr. Pretner je izjavil, da se zbornica dobro zaveda, kolikega pomena za gospodarstvo sta dobra uprava in dobro sodstvo. Ker je to v veliki meri odvisno od materialnega in socialnega položaja uradništva, posveča zbornica gibanju uradništva za izboljšanje tega položaja posebno pozornost in skuša po svojih močeh pomagati. Zato je na zagrebškem kongresu gospodarskih krogov stavila med drugim tudi zahtevo, da se materialni položaj državnih nameščenecv izboljša.

Predsednik Zveze slov. vojakov in predsednik slov. penzion. oficijirjev, major v p., g. Colarič je pokazal s kritično lupo na razliko med tremi vrstami upokojenih oficijirjev: Na kronske penzioniste, to je na one, ki so bili upokojeni med in še pred vojno, na oficirje, ki so bili upokojeni pred uveljavljenjem zakona o ustroju vojske in naposled na one, ki so bili umirovljeni po sprejetju tega zakona. S trpkim naglasom se je spominjal 7. septembra 1923, ko so javljale novine na eni strani veselo vest o rojstvu prestolonaslednika, na drugi strani pa pretužno novico o 173 upokojenih slov. častnikih. V svojih nadaljnjih izjavah je bodril zborovalce k skupnemu, vzajemnemu delu in zaključil z geslom: V slogi je moč!

Za društvo upokojenih javnih nameščenecv je podal g. A. Svetek nastopni historijat:

Društvo upokojenih javnih nameščenecv za Slovenijo je že leta 1920. s spomenico z dne 8. decembra opozorilo vladne kroge na krivico, ki se godi državnim penzionistom, ker

VAN KASTER
CACOA

Je vendar najboljši!

se jim pripoznava relativno mnogo manjša draginjska doklada, kakor pa aktivnim uslužbencem, češ, da so njihove življenske potrebe manjše. Kljub ponovnim peticijam se ta zadeva ni premaknila z mrtve točke, pač pa se je obratno zgodilo, da so se njih temeljne pokojnine vsled devalvacije krone na dinarsko valuto reducirale na četrti del. In tako so postali stari državni upokojenci prvi reduciranci. Z vpeljavo dinarja kot obligatnega državnega denarnega sredstva pa je jela draginja rapidno naraščati tako, da se je na trgu in v trgovini kmalo zahtevalo za isti predmet plača v enakem številu dinarjev, kakor poprej kron. Umevno, da so ta brzi porast draginje kmalu občutili kot skelečo rano ne samo upokojenci, ampak tudi nameščenci v aktivni službi, ki so takrat dobivali svoje prejemke tudi še v kronah. Dočim pa so se z Uredbo z 28. aprila 1921 o prevedbi na dinarske plače začeli s 1. majem 1921. prevedle plače vsem drž. uslužbencem iz kron na dinarje, je ostalo pri penzionistih vse pri starem. In še le z zakonom z dne 28. februarja 1922 o draginjskih dokladah civilnih in vojaških državnih uslužbencev, upokojencev in upokojenk se je starim penzionistom ali, kakor jih sedaj običajno imenujemo, kronskim upokojencem v obliki dnevnic določila nekoliko povišana osebna draginjska doklada in poleg nje tudi stanovanjska doklada.

Vsi ti prejemki staropenzionistov pa so bili za preživljanje prepričli.

To uvidevši je sklenil ministrski svet z Uredbo z dne 8. oktobra 1924 o draginjskih dokladah državnih upokojencev zvišanje osebnih draginjskih doklad na ono mero, ki omogoča tem penzionistom za silo modus vivendi. Ukinila pa se je stanovanjska doklada, vsled česar so bili upokojenci, zvaničniki in služitelji občutno prikrajšani. Ne le, da niso na prejemkih napredovali, so se jim le-ti mesečno do 100 Din znižali. Naše društvo je proti tej krivici potom »Osrednje Zveze« takoj vložilo svojo utemeljeno spomenico, toda do danes brez uspeha.

Kakor ironija vsemu temu prizadevanju za izboljšanje eksistence pa je prišel nov stanovanjski zakon, po katerem so se znatno zvišale najemnine za stanovanja, predvojni zneski v kronah za najmanj 24krat. In tako so penzionisti utrpeli občutno utesnitev, da ne morejo s svojimi prejemki kriti ekstenčnih potrebščin.

Uvažuje ta prekerni položaj so razen gor omenjenega društva vložila letos vsa druga pokrajinska društva državnih umirovljenikov in vdov pri merodajnih mestih spomenice in peticije za odpomoč in sicer v glavnem, da se vsaj kronskim upokojencem, ki imajo najbolj pičle prejemke, takoj prevedejo pokojnine v dinarsko višino al pari.

Vsa ta društva sicer zahtevajo, da se odmerijo njih prejemki na oni osnovi, kakor določa to činovniški zakon iz 31. julija 1923 za državne uslužbenca, ki stopajo sedaj v pokoj. Ker pa ni rade da bi bilo to v do glednem času tehnično izvedljivo, so se društva odločila v prvi vrsti zahtevati, da se za sedaj vsaj kronske penzije prevedo v dinarske penzije, s čimer bi bilo momentano nekoliko pomagano.

Društvo upokojenih javnih nameščenecv za Slovenijo je v tem zmislu že v mesecu maju letos poslalo na vsa merodajna mesta spomenico, ki je našla nekoliko odmeva pri razpravi o dvanaajstinah za mesec juli-november. Ker pa ni bilo kredita, je nadaljevalo naše društvo pa tudi druga etaka društva v pokrajinah deloma z vpošiljatvijo spomenice, deloma po deputacijah svoje korake.

Tik pred razpravo o dvanaajstinah za mesec december-marec je društvo upokojenih

javnih nameščenecv za Slovenijo v soglasju z vsemi enakimi pokrajinskimi društvi poslalo posebno deputacijo v Beograd, ki je merodajnim faktorjem izročila utemeljeno tozadevno spomenico. Rezultat je bil, kakor gotovo iz časopisnih poročil vsem že znano, da je med drugim tudi finančni minister dr. Stojadinovič pristal na to, da je dana potreba prevedbe kronskih pokojnin v dinarske. Vendar pa pri dvanaajstinah za december-marec ni bilo dobiti potrebnega kredita. A tudi v predloženem načrtu k rednem proračunu za 1926-27 ba je ni predvidenega takega kredita. Izključeno pa ni, da se bo o tem govorilo pri debalti o proračunu v Narodni skupščini.

In tako stojimo zdaj tam, kjer smo bili; brez izgleda na skorajšnjo rešitev tega vitalnega problema za kronske upokojence. Mirovali pa ne bomo, prositi za odpomoč do zadnjega vzdihljaja. In kadar stari penzionisti pomro, bodo oni, ki imajo njih usodo v rokah, lahko rekli: Til ljudje so junaško prenašali življenske stiske. — (Klici: Hvala lepa!) Končno naj še pripomnim, da so društva umirovljenikov seveda vlagale tudi peticije glede še drugih postulatov, kakor n. pr.: Razširjenje olajšav pri voznjah na državnih železnicah, zopetno nakazanje stanovanjske doklade i. dr.

S tem končam svoj govor v nadi, da se bo v dolgednem času vendarle posrečilo, izposlovati poboljšanje težkega položaja državnih staroupokojencev. (Klici: Slaba tolažba! Nikdar!)

Za aktivne uradnike je popisal položaj g. J. Bekš s sledečim vznešenim govorom:

Vivos voco: Vse one žive kličemo danes državni nameščenci in upokojenci širom naše prostrane države, ki ne bi smeli živeti nič manj radi samih sebe, nego radi nas. Vse one žive zovemo danes ob tej uri, ki imajo v sebi več življenja od nas, proseči in roteči jih, da nas prerode in da nam dajo vsaj nekaj od svoje sile. In vse tiste zovemo slednjič, ki jim upada volja, ki jim klonemo, ki so majhni, šibki in ne bogljeni, ki pa vseeno še niso legli v grob omamljajoče letargije. Tem zadnjim hočemo dati od svojega življenja mi. Tem slednjim hočemo vbrizgniti novega soku, da se jim razmahne volja, da se uravnajo njih hrbti ter ojeklene mišice. Zakaj potrebno je to, da bodo nosili težko breme, ki smo ga oprtali sebi, skupno z nami, da bodo kakor bratje v eni zadrugi, delili z nami grenki kelih neuspehov ter okušali nele pri isti mizi, marveč tudi s istotako polnim zadoščenjem slast z uspehi kronanih dejanj.

Danes se morda štejejo še samo posamezni členi, iz katerih bi morala nastati veriga. Prvi uspeh bomo mogli po dolgem premolku knjižiti v kroniko našega skupnega udruženja šele tedaj, kadar se ta naša veriga, ki mora poprej v sebi spojititi še vse deljene drobce, skle-

Za vse vrste oblačil
do Božiča

znižane cene
pri priznani solidni tverdi

J. Maček
Ljubljana

ne z drugo in tretjo tam doli in bo ena sama, jaka in silna.

Vivos voco! Zato kličemo danes pred vsem one še žive tovariše, ki bi nam pomagali skovati ta čvrsti obroč in s tem pripomoči do prvega elementarnega uspeha. Naj ne bo med nami nobene razlike v doprinasanju materialnih in gmotnih žrtev. Kjer v nemoči pri skupnem organizatornem delu omagaš ti, služitelj, mu nudita pomoč ti, profesor, in ti, učitelj, ki sicer vsak za se, pa končno vendarle v enotnem stremjenju užigata med narodom plamenico prosvete, kjerkoli popustiš v vsem skupni delavnici naše enotne organizacije, ki se šele ustvarja ti, neodvisni sodnik, tam naj te podpre sluga in zvanik, ako jima še preostaja dovoljno sile. — Enotno jako verigo morajo tvoriti vsi člani brez izjeme in vsak teh členov mora biti enako odporen ter nedeljivo trpežen. In slednjič apel na javnost, ki stoji izven naših stanovskih krogov. — Ako želiš ti, hišni gospodar, da se ne bomo otresali novih bremen iz naslova takšne najemnine, ki ti po vseh božjih in človeških zakonih gre, da se ti ne podere stavba nad teboj in da boš mogel dajati kralju, kar je njegovega — potem nam stoji pozornost ob strani ter dvigni svoj glas, kadar gre za naše telesne blage, z nami vred! Ti trgovec, ti mesar in ti krojač in ti tretji, četrti, česti, deseti izmed obrtnih in pridobitnih krogov in ne končno ti seljak, ki orješ sopečo grudo, da preživlja v prvi vrsti tebe, in najbližje tvoje, posredno pa tudi vse one, ki sem jih bil navedel pred teboj in s tem sklenjeno ter ponj zopet nas, izgovori, izgovorite vi vsi živo besedo tudi za nas, kadar gre za prava obstanka najbednejših izmed bednih!

Zakaj zapisano je, da je treba dajati življenja drug drugemu, ker — rad ti dam, ako mi daš tudi ti.

Manifestačno zborovanje imamo, tudi protestiramo lahko, vendar pa velja ta protest v prvi vrsti nam samim, ki smo se do danes potapljali v lastni nemoči.

Gospod predsednik je bil izrekel nad izvestnimi krogi trpko obsodbo. Resnica je, da bi se naši gmotni odnosi tekom prvih sedmih let obstoja naše ujedinjene države že lahko konsolidirali pri kolikaj dobri volji in razumevanju naših stremjenj od strani tistih, ki smo mi njih bitnosti del. Nič manjša resnica pa ni, ako s tega mesta naglašam, da nas vse skupaj tudi najbolj bridke preizkušnje še niso dovolj iztreznile.

Če se je to danes zgodilo, potem k ravno kar povedanemu nimam ničesar dostaviti ter mi dovolite, da se z vami vred že danes veselimo prvega uspeha, ki se mora pokazati že v doglednem času.

Ako pa je temu res tako, da imamo fazo vsestranskega in resničnega ujedinjenja že za seboj, potem mi, cenjeni zborovalci, oprostite, ako sem se z uvodnimi besedami prenačil. Zakaj, če je ta trenutek resnično že nastopil, potem je šel mimo naših razcepljenih organizacij svojo pot in bi bilo škoda kovati novo verigo.

Vsem članom želi

veselo in srečno Novo leto

uprava in uredništvo.

Mortuos plango!

Tihi, beli božični prazniki so pred nami. Beli in mrzli. Še bolj mrzli kot beli, zato manj praznični in manj duha dvigajoči. Od lanskega božiča spi marsikateri naš drug, marsikatera naša družica nevzdrumno spanje večnega pokoja tam gori pri Sv. Križu. Usaub jih je trpkovo breme, ki so ga nosili nemih ustnic in vdano v isto usodo, ki družili ali pa razdružuje po enem letu tudi nas.

Koliko izmed nas je, ki se bodo v svoji življenjski skromnosti ali bolje rečeno neprostovoljni ubornosti veselili, ako bo tle v peči njihove sobice samo en trhel panj ter širil blagodejno toploto zamrlim udom? Morda si postavijo v kot bome jaslice, ki jih bodo spominjale na novorojenega Spasitelja in nič ne bodo pogrešali plamteče jelke, ki je še lansko leto ožarjala obraz nedolžni deci v krogu neokrnjene rodbine, niti ne bodo zavidali onih srečnejših, ki bodo pod bogato obloženim drevescem in za še bolj bogato obloženo mizo praznovali slavje svetega večera.

Njih spomin bo posvečen onemu, ki ga je »utrudila težka hoja«, bela zima pa bo z vso svojo neizprosno zrla skozi zaledenela okna na shujšane in gladne obraze.

Mortuos plango! — Manifestirajmo, toda tudi plakajmo nad grobovi tistih, ki jim jih je izgubila nemila naša skupna usoda, kateri niso mogli doleteti!

Toda čas je, da zremo v bodočnost z jasnejšim pogledom in z odločnostjo, ki je vredna celega moža. Brez oklevanja je treba pričeti z resnim, smotrenim, skupnim delom, razorati moramo v sebi najglobljo brazdo samozavesti ter zasejati vanjo seme jeklene volje, ki mora roditi zdrave sadove.

V nas samih so pokopani zakladi, ki jih moramo znati dvigniti. Dokler pa se to ne zgodi, ne zamujajmo nobene prilike, da na vsa usta povemo tistemu, ki vihti nad nami bič neizprosnega pomikanja, da nas usoda še ni zlomila ter da se bliža z brzimi koraki čas, ko bomo, strnjeni v eni sami verigi, toda obstoječi iz tisoč in tisoč sklopcev, ki bo vsak zase celota, zatulili kot z lastno krvjo žejo gaseči si levi: (Dalje prih.)

Razširjajte

„Naš Glas“!

Neprekosljivi so le

EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke.)

Edino najboljši pisalni in šivalni stroji

„STOEWE“

edino pri

LUD. BARAGA,

LJUBLJANA, Šelenburgova ulica 6, I.

Specijalna mehanična delavnica za popravo pisalnih računalnih in drugih tehničnih strojev.

Vestnik.

Vabilo. Z današnjo številko zaključujemo leto 1925. Za vse gg. naročnike smo ji priložili položnice; onim, ki so z naročnino kakorkoli v zamudi, smo označili poleg naslova z rudečilo svoto, ki je po odbitku vseh plačil z 31. dec. 1925 še na dolgu. Prosimo vse, da naročnino nemudoma obnove in poravnajo zaostanke. One redke gg. tovariše, ki imajo plačano naročnino preko 31. dec. t. l. prosimo, da porabijo položnico za pridobitev novih naročnikov. Le če vsi dosednji naročniki točno poravnajo naročnino in pridobijo vsak po možnosti vsaj še enega novega naročnika, nam bo mogoče v letu 1926 list vzdržati. Zadnji številki smo priložili za posamezne gg. tovariše nabiralne pole. Prosimo jih nujno, da teh pol ne zavržejo, marveč gredo z njimi od tovariša do tovariša ter jih rote, da vsak brez izjeme naroči list. Le s takim podrobnim delom bodo dvignili število naročnikov tako, da bo listu obstoj zagotovljen. Prvo polo nam je vrnil tovariš g. Ig. Rus, drugo g. J. Beguš, obo v Ljubljani, tretjo pa g. Rudolf Knaflič, davč. oficijal v Gor. Radgoni, prva dva vsak s po petimi, zadnji pa z ednajstimi novimi naročniki. Kar je bilo mogoče tem trem gospodom, katerim se iskreno zahvaljujemo, bo lahko tudi drugim; za to le vsi resno na delo. Obstanek lista zavisi od Vas, gg. tovariši! Naročite ga sami in razširjajte povsod! Odsvetujte vsakemu odpoved lista; ne z odpovedjo, marveč z naročitvijo lista koristite skupnosti in s tem sebi. — Na napačen naslov pa je stresel svojo jezo g. Rupko B. v T., kateremu smo tudi poslali nabiralno polo in ki nam ni »nikoli« »Rudečica sramu naj oblije one, ki starouporabnim ne prevedo pokojnin. Izvolite s koncem leta 1925 ustaviti pošiljanje lista »Naš Glas« na moj naslov. S spoštovanjem.« Razumemo »rečeno« g. R., dvomim pa; da si bo s tem olajšal svoj položaj. — Uprava.

Za tiskovni sklad »Našega Glasa« je nabral g. Ignacij Rus, okr. tajnik v Ljubljani, znesek 224 Din, g. Joško Beguš pa 10 Din (daroval g. Emil Obereigner v Ljubljani), g. Adolf Kosi, starešina pošte v Bos. Kostajnici pa nam je poslal 10 Din. Najiskrenejša hvala gospodoma nabiralcema kakor tudi vsem gg. darovalcem! Vsem drugim pa: Posnemajte! — Uprava.

Štedenje v državni upravi.

»Jutro« je prineslo dne 19. decembra sledečo vest, ki jo beležimo kot prvi zdravi pojav h konsolidaciji naše uprave.

Radikalni klub je danes razpravljala o štedenju v državni upravi. Debata je bila živahna, stala je očitno pod vplivom nejasne situacije in razdvojenosti v stranki. Substrat debate je tvorila predstavka 73 radikalnih poslancev min. predsedniku Pašiću, v kateri je rečeno:

Narod je začel čutiti neznošno težo državnih davkov, ker so kmetijski produkti, prehrana in živina, vedno cenejši, dokljam so državna bremena vedno ista, bleda pa, ki ga kupuje kmet, se je samo neznatno pocenilo. Uspešno štedenje izdatkov v proračunu se more izvesti samo, ako začnemo s štedenjem od zgoraj. Predlagamo:

1. Redukcijo ministrstev od 18 na 12. Ukinejo se naj ministrstva za izenačenje zakonov, za agrarno reformo, za socialno politiko, za vere, pošto in za šume in rudnike. Ministrstvo za agrarno reformo naj se pripoji poljedelskemu ministrstvu, temu pa odzamejo vode in pridajo prometnemu ministrstvu. Ministrstvo za vere se mora spojiti s prosvetnim ministrstvom, pošto pa s prometnim ministrstvom, dočim bi se ministrstvo za šume in rudnike pridelo trgovinskemu ministrstvu. Ministrstvo za socialno politiko bi se moglo dati ministru za narodno zdravje ali notranjemu ministru (!). Z ukinjenjem omenjenih

ministrstev se bo dosegel velik prihranek v državnih izdatkih, ki bi znašal stotine milijonov in tudi država bo politično stabilnejša, ker čim manj bo ministrstev, toliko manj bo ministrov.

2. Ukine se naj položaj državnih podtajnikov, odnosno naj se reformira, ker je tak, kot je sedaj, postal sinekura.

3. Reducira naj se 28 odst. uradnikov.
4. Redukcija avtomobilov in prepoved, da nihče razen ministrov ne sme imeti državnega avtomobila.
5. Revizija upokojencev, ki nimajo polne pokojnine, pa so zdravi in bi lahko še služili državi in narodu.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 44.

Modna trgovina

Peter Šterk

Ljubljana, Stari trg št. 18.

se priporoča.

Najnižje solidne cene.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov

Josip Vidmar

Ljubljana, Pred škofijo 19

Najnižje cene!

Solidna in točna postrežba

Popravila, preobleke.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem pisarniškimi in šolskimi potrebščinami

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene

Pri J. Trpinu

oru na

Glavni trg št. 17

se najlažje kupi perilo, obleke, dežnike itd. ker je res prav poceni.

Najbolji šivalni stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca

znam

Grizner in Fiedler

za rodbino, oblačila in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Perje in puh

C. J. HAMANN

Ljubljana, Mestni trg 8.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinković nasl. K. Soss

LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese

špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrdba ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporoča potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago, pletenine, žepne robce, ščetke, sukanec, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Josip Olup, Ljubljana,

Na vogalu

Stari trg št. 2

Trgovina z manufakturnim blagom in oblekami domačega izdelka ki se izvršujejo po najnižjih cenah tudi po naročilu. — Blago se daje proti garanciji tudi na obroke. Priporoča tudi „Pod Trančo“ kjer se točijo najboljše dolenske in štajerske vina.

Fran Iglič

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata se pri nabavi jesenskega in zimskega blaga. Vedno v zalogi perje, puh, zima za blazine od najcenejše do najfinije vrste. — Na obroke proti garanciji uradov.

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna veletrgovina.

Solidno blago.

Nizke cene.

Priporoča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva in tapetništvo.

:: Gostilna pri „Kolovratu“ ::

Ljubljana, Pred škofijo št. 14.

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolenska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C najmodernejša konstrukcije.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Ustanovljena 1900

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ustanovljena 1900

Delniška glavica
Din 50.000.000.—
Skupne rezerve ca:
Din 10.000.000.—

Centra: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice
Celle
Črnomelj

Kranj
Maribor
Metković

Novi Sad
Ptuj/Sarajevo
Spilj

Gorica
Trst
Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka Ljubljana
Tel. štev.: 261, 413,
502, 503 in 504.

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameštencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.

